

Dices: si verbum est ideo non est trius, quia resoluta proe non manet sub roe copula, sequeretur de privatu, et subiectu non est trius, quia resoluta proe non manens sub roe privati et subiecti: sed hoc non est dicitur: quod est. By. N. Mac. Quia ratio est quia privatu et subiectu non sunt tria sub roe privati et subiecti, sed sub roe significatiu, i. quatenus significatiu sunt, quia significatiu adhuc resoluta proe conservat, et alioquin amittant relationes privati et subiecti, plane adhuc appellandi tria. At ubi verbum est, resoluta proe non conservat significatiu copula in actu ex exercitio significatiu, in qua componebat proe, ideo non potest appellari trius post resolutionem.

*

2°: quod si aliquid non maneat facta resolutio, adhuc potest esse trius alicuius rei, quod resolutio. 1° quod si verbum est, non maneat resoluta proe, non desinet esse trius proe. Ans. N. quia compositum privati, vel equi, ad resolutio in manum, et proe: et in eius proe non manet facta resolutio: quod est. By. Ans. est falsum, si illud, quod manet, destruitur proe, et ex illa resolutio, non ut si destruitur per accidens, et ex alio capite. Deinde N. Cont. Div. est, quia verbum est destruitur per se et ex illa resolutio proe: proe autem equi, non proe, et ex illa resolutionis equi, sed per accidens, et quia alioquin est corrigibilis, et dependens a materia. Div. divinitatis est, quia corruptio in arte factis (quod est proe)

* vid.

tendit

691
tendit p̄ se i in destructione p̄i. Et in compositis p̄iis n̄
ad destructione p̄i, sed et ad destructione univ̄ersi indigsa et
miam p̄ se tendit.

¶ Q̄. Prōd̄ mentis ē simplr̄ q̄litas, ut suo t̄o d̄imus,
et cōtr̄ n̄ constat p̄ibus in q̄s p̄it̄ resolui: q̄ n̄ p̄t̄ resolui
in p̄iā et subā: q̄ p̄iā et subā n̄ sunt t̄i p̄i.
S̄y. i. et p̄iōne t̄i h̄cque h̄re locū, q̄n̄. d̄p̄ p̄iōs applicati
p̄iō uocati, aut scriptura, q̄ constant p̄ibus, in q̄s p̄iōne
reāl̄ resolui. q̄ si applicati p̄iō menti, ut h̄c t̄o contin-
git: Tunc rest̄ 2. p̄iōd̄ mentem n̄ posse reāl̄ resolui in
p̄es, seu in p̄iā, et subā: posse t̄n̄ resolui q̄ p̄iā con-
siderōd̄. vel d̄c̄ posse resolui in p̄es, seu t̄n̄ p̄iōs p̄iōs
positas. vide q̄ dicta sunt cap. 4. P̄iōs. quest. 4.
Art. 3. in fine.

Quest. 2^a.

Art. 1.

Quid, et quotuplex sit discursus.

Discursus ē motus, seu p̄gressio mēt̄is ab una cognit̄
ad alia. unde colliges n̄ sufficere una cognitiōne, ut
d̄ct̄ discursus, s̄c̄ n̄rias ē saltō d̄ct̄as.

ni Dicit̄ d̄m̄ discursus in discursu s̄m̄ial̄ successione, et

et in causalit. Discursus in successione? q n e' simplr
 discursus, sed in' in quid? e' series cognitionu. ubi succu-
 dentiu' absq' dependtia perse unius ab alia. in ad
 hunc discursu' sufficiunt q'libet dua cognitionis, in
 una sit post alia? huc alioq' sint complexus, sua iudi-
 cativa, sine et discursiva.

Discursus in causalit' (qui appellat' in p'ri di-
 cursus) e' cognitio unius et alio. l. progressio unius
 ad cognit' alterius, cu' dependtia unius cognitionis ab
 alia in p'ri e' effectiva, et formalis. Ex q' colliges ad
 hunc discursu' requi' salte' duas notias, quar' e' et
 posterior' in antea copula reale? q' uell' sign'. Dividi
 dein discursus in causalit' in discursu' a priori, et
 a posteriori. Discursus a priori, e' ille, q' p'cedit a ca
 ad effi', l. cuius ant'notia continet cam' contis. ut si
 dicas (h' e' aial reale: q' e' risibilis; Discursus a poste-
 riori, e' ille, qui procedit ab effi' ad cam', i. cuius ant'
 notia continet effi' contis. ut si dicas, h' e' risibilis:
 q' e' aial reale.

Progabis e' + ad discursu' in causalit'
 requant' dua notia iudicativa, an sufficiant appre-
 hensiva? By. no' requiri notias iudicativa. (q' e' loquendo)

191
Dicitur quia in primis notia prior, q̄ requirit̄ ad discursu
in causalit̄, deest cū iudicativa. Sicut ē, quia si-
cut 2^a operatio supponit cōtra c̄; ita 3^a supponit 2^a, q̄
nō ē iudicativa. Quod cū 2^a notia deest cū iudi-
cativa, dicit̄, quia ideo 2^a operatio ē iudicativa, quia lo-
ta ē à nā ad firmandu, et certificandu in illis de
ob̄: et c̄ 3^a operatio data ē ad ipsu intell̄ firmandu:
q̄ c̄ dicit̄ cū iudicativa.

(*) Dicitur in: q̄n aliquis cōtra hīs arguit
cognitione ratiōis, hęc cognitio ratiōis, causatur à cognit̄
hīs: et in illis duā cognitiones sunt simpliciter: q̄ nō sūt
in 2^a operatio, sicut et in 3^a dicit̄ discursus in causa-
litate. Dicitur ad Mai. illa causalit̄ cognitione
ratiōis causari arguitur: nō ē discursiva. Dicitur c.
Min. et N. cōtra. Ut autē illa notia, discursiva cau-
saret̄, opus erat, ut causaret̄ mediante copula reali, qua
mediate 2^a cognitio, ita pendet à 1^a, ut ad eā, ut ad
eius ob̄. Dicitur hūcāne cōtra, et specificia
ratiō, ita ut cōtra sp̄i à se ipsa, si à p̄cōte
causaret̄. At cū ille cōtra ratiōis causatur à notia
hīs ē causalit̄ sp̄i cū illis, qui à propria sp̄i intelligit̄
ratiōis causaret̄: signū q̄ c̄ q̄ nō dicitur ratiō

discursus

Art 2.us

Explicatur definitio syllabae.

Syllaba est oratio, in quibusdam positae est. Non
 oratio in quibusdam. Intelligitur autem oratio discursiva. Bre-
 uis pars ponitur in oratione. Quasi autem syllaba una or-
 dinatione, sed ordine; quia scilicet praemissa coniu-
 gantur in uno medio: et sic coniungitur ad praemissis
 in fine. Notandum autem reijci ab hac de-
 finitione syllabam hypotheticam, quia non constat prioribus
 simplicibus; Ita quod syllaba constat a parte falsis,
 aut a parte dubiis, quia non sunt probatae, cum non con-
 sentent prioribus apertis, ut concedantur.

Probatum est quod dicta de se est certis. Et in neg-
 ativa loquendo. Et quia nullus compositus perac-
 cians consistat in se ipse, et dicitur definitio: sed syllaba semper
 est aliquid compositum peracians ex multis prioribus. Quod non con-
 stat in se ipse, et dicitur definitio, et contra seipsum loquendo
 eius de se non est certis.

Et 2° pro illa definitione appellari physica dicitur
 compositio, quo in artefactis, et compositis peracians referri

Et de pō edictis, Et quia d pō, q tradit qmām et pā dep-
nit, e phisicā cēntis: sō hae depōsylli ita se hēt: q̄ et dī.
Min, quia hae d pō tradit p pōis, q̄ sunt mā sylli, et p copu-
la rōale inferentē et dī pīe, q̄ copula e cēntis pā illius
sylli: q̄ tradit qmām, et pā sylli; et sōnt e phisice
cēntis

Argū sōradepnit sylli.

Dico i: ita se hēt ad syllū inferre et dī recte, uel
n̄ recte, sicut ad pīe sigiare uerū uel falsū: sō de-
pinto pōis tradita per sigiare uerū uel falsū, n̄ e cēntis:
q̄ et depōsylli nullomō erit cēntis. Ex. dicit Mai. In-
ferre et dī recte, uel n̄ recte malū e. Et dī in se uerū
uel falsū concedo. Inferre et dī recte, uel n̄ re-
cte pōis, e uerū contra q̄ uī pīe supposita uerū premis-
sarū. Nego. Na hae copula rōale et uī pīe, e cēntis
dīa sylli, et ideo depō tradita per illa, e cēntis.

Q: Syllus constans aperte falsis, aut eque du-
bīs, comprehendit in hae definitione: q̄ falso ductū e
reijci. Et Ans, quia hoc tō n̄ agit de mā remota hu-
ius sylli, sō tō de pā i: at qui syllus constans aper-
te falsis hēt bonā pā: q̄ et. Ex. N. Ans. Ad

Ad eam probat^o dist. Mai. ad. q^o h^o lo n^o agat^o pro-
cipue de mai remota, agit de illa minus proaeque,
neq^o, quia de illa supponit de re e^o probat^o q^o h^o n^o
e^o aperte falsa, aut eaque dubia

Et. eto n^o e^o pars sylli: q^o falso dicit^o syllus, ordo
in q^o unu^o infert^o ex alio. Contra e^o bona, quia si eto
e^o extra syllu^o plane n^o colligit unu^o ex alio. Ans, quia
syllus dicit^o causare scia^o uel exponere q^o nihil ali-
ud e^o, qua^o eto. q^o eto n^o e^o pars sylli. Et cont^o quia
nihil. dicit^o causare se, aut sua^o p^oem: q^o si syllus e^o
eto, signat^o e^o quod illa n^o sit pars ipsius sylli: D. 107.
Ans. Ad eam probat^o dicit^o syllus dicit^o causare scia^o
p^oem: i. cando ipsa^o scia^o: n^o e^o causare illa^o effecti-
ue. Dicit^o sicut de p^o mentalis dicit^o causare notitiam
de p^o mentalis, q^o n^o e^o aliud e^o qua^o ipsa^o de p^o mentalis: ita syllus
dicit^o causare scia^o, q^o nihil aliud e^o, qua^o syllus m^o
una^o sui p^oem, i. s^o eto. D. 2. D. Ans. Ad eam
probat^o dist. Ans. ad. syllus dicit^o causare scia^o s^o una^o
sui p^oem: n^o e^o s^o se. t^o e^o quia s^o s^o p^oem causat
eto, neq^o e^o incoiens, q^o aliquid in aequalibus
s^o una^o sui p^oem e^o alia^o effectiue, sicut in com^ois na-

turalibus

181
natis una pars physica, causat alia. *Pr.* ut per
in pra. rā. mīa.

Invadit ultimum argu.

4° Bona definitio debet reciprocari in definito: id
depr. syllo. n. reciprocari in illo: q. ca. Pr. Min. q.
n. coit. soli syllo. (siquidem dandi et alia argumenta probes; q. l. e.
vq. p. p. m. i. n. u. e. n. e. u. e. i. t. o. t. i. q. u. i. a. d. a. d. i. t. u. r. q. u. i. n. s. i. t.
a. r. g. u. m. e. n. t. u. m. i. q. u. i. n. c. l. u. d. a. t. u. i. p. r. a. e. p. a. r. t. e. Q. d. u. d. e. d. e. p. r. o. p. o. s. i. t. u. r.
q. u. i. n. c. l. u. d. a. t. u. i. p. r. a. e. o. m. n. i. a. i. n. h. u. c. | o. i. g. r. a. m. a. t. i. c. u. s. e. s. u. e. n. s. :
o. i. g. r. a. m. a. t. i. c. u. s. e. h. i. o. : q. d. a. l. i. q. u. i. s. h. i. o. e. s. u. e. n. s. i. I. n. q. u. o. e. t. i. a. m. a. n. i. s. s. e. u.
p. m. i. s. s. a. s. u. n. t. n. e. c. e. s. s. a. d. d. e. o. s. e. m. p. e. r. C. o. n. s. a. n. t. s. e. u. e. l. o.
a. n. s. i. t. c. o. n. j. u. n. g. e. n. s. p. r. o. p. o. s. i. t. u. r. e. f. a. l. s. a. t. u. r. e. c. o. n. t. r. a. r. i. a. l. i. s. s. y. l. l. o. s. n. o. c. l. u. d. i. t.
u. i. p. r. a. e. Pr. Min. Ad eius probationem. N. e. g. o. p. a. r. t. e. d. e. p. r. o. p. o. s. i. t. u. r. e.
n. o. n. c. o. i. t. s. o. l. i. s. y. l. l. o. ; n. e. q. n. c. o. i. t. r. e. l. i. q. u. i. s. a. r. g. u. m. e. n. t. i. b. u. s. ;
q. u. i. a. n. u. l. l. a. e. t. i. a. m. c. l. u. d. i. t. u. i. p. r. a. e. s. a. s. o. m. p. i. n. i. l. l. i. s. s. e. n. s. a. t. a.
e. a. d. e. p. r. a. i. n. f. e. r. e. n. d. i. p. r. o. p. o. s. i. t. u. r. e. d. a. n. t. i. s. u. e. r. d. e. c. o. n. s. f. a. l. s. a. t. u. r. e. q. u. a. n. t.
t. u. i. n. s. y. l. l. o. p. p. o. s. i. t. u. r. e. c. o. n. a. n. g. i. t. U. n. d. e. c. o. l. l. e. g. e. s. u. n. t. e. p. r. a.
a. r. g. u. m. e. n. t. u. m. o. i. a. c. e. q. u. o. d. s. y. l. l. u. s. p. r. o. p. o. s. i. t. u. r. e. e. i. a. r. g. u. m. e. n. t. u. m. p. r. o. b. e. m.

Ad illud u. syllo. qui affectus in argu. N. e. g. o. n.
cludere u. p. r. a. e. ; N. e. g. o. e. t. a. i. u. s. a. n. i. s. s. e. u. u. t. r. a. n. q. u. i. l. l. i. u. s. p. m. i. s. s. a.
e. i. n. o. i. a. t. I. t. e. n. t. o. t. u. d. a. n. i. s. c. o. n. j. u. n. g. e. n. s. (siquidem illa p. m. i. s. s. a. | o. i.
g. r. a. m. a. t. i. c. u. s. e. h. i. o. e. c. o. n. j. u. n. g. e. n. s. e. t. p. r. o. p. o. s. i. t. u. r. e. f. a. l. s. a. t. u. r. e. s. i. n. u. l. l. u. s. h. i. o.

existat: et ideo n̄ ē m̄d̄ si ēo sit et conjens.

Dices: hæc argūtao, p̄t̄is ē (+ h̄o ē lapis): q̄ nullus = nullus lapis ē h̄o. Cq̄ sibi intellige de alijs conversionibus Articis: et t̄n̄ n̄ ē syltus: q̄ n̄ solus syltus ē argūtao p̄t̄is. Conspir̄ ē, quia inductio ē argūtao p̄t̄is: q̄ n̄ solus syltus eludit ui p̄t̄is. Conspir̄ 2°, quia Enthymema, si in illo intelligat̄ alia p̄missa, eludit ui p̄t̄is: q̄ n̄ solus syltus. Ex ad ead̄ argi supponere falsū; neque n̄ illud, quod proponit̄ ē argūtao, et ē t̄n̄ conversio, q̄ q̄d̄ in gr̄e conversionis ē p̄t̄is, et eludit ui p̄t̄is: n̄ aut̄ in gr̄e argūtoris. cū n̄ sit argūtao. Nam argūtao ē t̄n̄ p̄t̄is, nempe Syltus; Enthymema; Inductio, et In p̄t̄is, in quorū nulla ē p̄hendit̄ illa conversio, quia nullus h̄et t̄n̄ in Ante, qui n̄ sit in Conite; ad argōe aut̄ duo regunt̄, unū, ut nullus h̄et t̄n̄ in Conite, qui n̄ p̄erit in Ante. 2°, ut aliquis h̄et t̄n̄ in Ante q̄ n̄ sit in Conite.

Ad ē arḡ conspir̄. R. Ans. Nā Inductio p̄t̄is talis ē, et eludit ui p̄t̄is: quia semp̄ illi d̄ed̄ aliq̄ ē illis ē nunquā. d̄icōibus requis̄ ad vera d̄o argōe: huc t̄n̄ n̄ tollit, quominus aliq̄ bene eludat ui p̄t̄is m̄e. poterit aut̄ Inductio eludere ui p̄t̄is, si reducat̄ ad p̄t̄is sylti, ut si in illa p̄currant̄ oīa membra Inductionis; et deīn̄ ad iungat̄ Min̄.

291
ut si quis uolens probare oēs cælos moueri, dicat, hinc
cælus mouetur; illud cælus mouetur, etc.; sã hi sunt oēs
cæli: q̄ oēs cæli mouentur. sã tunc iã n̄ ē Inductio,
sã syllogus. Ad conpr. e. Aris, et St. Cont. Nã Enthy-
mema si in illo subintelligat̄ alia p̄missa, iã n̄ ē Enthy-
mema, sã syllogus: et tunc nulla datur argutatio peris, seu
qua eludat̄ ei p̄ia p̄ter ipsũ syllogũ.

Quæst. Prima.

De conuersionibus.

Omissis uarijs diuisionibus p̄iorũ, de q̄ diximus lib. 3 Inst.
nempe in viles, Partes, et magnitudines: Deũ in abolutas,
et Modales. supposito ē quid sit q̄sitas eẽntis, et accen-
talis p̄oris, de q̄ ibidē dicitur p̄it. Notandum imprimis
ē quid sit conuersio, q̄ sit dẽp̄nit̄. conuersio ē mutatio
extremorũ eũditionis, seruata eadẽ q̄litẽ eẽntis, et accentis:
i. seruata affirmatiue, aut negatiue, et seruata ueritate;
q̄ua: i. ut conuersio sit bona, det utraq; eũditio affir^{ua}, aut utraq;
negatiua. Ita si Conuerso, ē ū, et conuertens ū eẽ det,
alioq; n̄ bene colligeb̄ ē ē i. Quod d̄ d̄ conuersio in con-
uersione

Conversione simplicem, seu in tris: et in conversione per
 accidens seu eade quantitas prois, ut in nullus his e lapis: qd nul-
 lus lapis e his: Conversio p accidens e in qua n. servata ead
 quantitas ut in his e dicit: qd aliqua aial e his: Tunc aut
 dicitur conversio bona ei, et potius, seu ex vi prois, qn servata
 eade pra convertendi, n. qua reperit ma, in qua dicitur
 veru, et eors falsu: si n. in aliq ma dicitur anis veru, et eors
 falsu, signu e conversione n. ce bona, seu potius, seu ex
 vi prois: et conti si in aliqua ma certa, recta convertit, id
 n. ex ma, sed ex prois vi contingeret.

Probatur Theorema
 Absolutum.

His positis pr e Theorema, qd Arist. dponit sup cap
 2 pro conversi absolutum. Quod s. vltis negatio conuer-
 sati simpli, seu in tris, assumendo B. pro subti, et pro
 privo. Nullu B. e is: qd nullu is e B. si n. segr, dicitur
 oppo conas, nempe aliqua A. e B.: ut igit aliqua is
 B, et vocat C. Tunc sic p sylllu ex partibus in 3 ppa-
 ra. C. est B. C. est B. sed aliquod B. est is, et nul-
 lu B. est B. C q orat e conversa sunt contradictoria:
 qd dabantur duo contradictoria sed vera, nisi vltis neg

conversati

conuertat simplr. Notabis u^o vlt^a negatiua, quod dici-
mus conuertat simplr., posse et a priori conuertat in p^o.
quia s. e. vlt^a negatiua conuertente, recte colligi par-
tis negatiua eius subalterna: q^o si in hac | nullus B. e. S.
A. a priori colligitur hae | aliquid A. n. e. B.

^{2^o} Theorema, qd vlt^a affirmatiua conuertat
in p^om, seu p^ouens, seu Entri. | Ita B. e. S.: q^o aliquid
A. e. B. Si n. sequit, dicitur oppo^o nempe | nullus B. e. S.:
scilicet hae q^o e^o regula^o conuertit in hanc | nullus B. e. S.:
q^o dabuntur due contradictoriae simul sumptae uerae, nisi vlt^a
affir^{ua} conuertat in p^om. Et conti^o dabuntur due contradictoriae
sunt uerae. Nam sub illa | nullus B. e. S.; huc sumere hanc
subalterna^o | aliquid B. n. e. S.: scilicet aliquid B. n. e. S.; et sic
B. e. S. q^o erat e^o conuersa | sunt contradictoriae: q^o e^o e^o.

^{3^o} Theorema P^oti p^o. qd s. partis affir^{ua} conuertat
simplr. | aliquid B. e. S.: q^o aliquid A. est B., si n. sequit,
dicitur oppo^o, nempe | nullus B. est B. scilicet hae q^o e^o regu-
la^o conuertit in hanc | nullus B. est S.: atqui hae e^o contra-
dictoria e^o: q^o dabuntur due contradictoriae | scilicet nisi e^o e^o.

^{4^o} Theorema, qd s. partis negatiua nullom^o con-
uertat n. alit^o p^obat trist. quod dando infra^o, ostendit
q^o dari A. n. uer^o, et cons. falsu^o. Nam hoc om^o e^o uer^o

(aliquid)

Aliquod ad n̄ e h̄is: et in hoc casu e falsu: q̄ aliquis
n̄ e adal: q̄ p̄alis negatiua n̄ conuertit̄ ut p̄e.

Notab̄ aliḡ q̄ d̄gens Theorema ad.

Et arḡ contra contra superiores regulas soluan̄, notandū
e, adhuc ut conuersio recte fiat d̄re dari eod̄m t̄p̄e: i. id̄
p̄iac̄, et id̄ sub̄ in cōite, seu conuertente, qui p̄e-
runt in ante, seu conuersa.

S̄d̄ rogabis q̄ conditiones ^{duas} requirant̄, ut censeant̄ per-
seuerare p̄e h̄i in conuertente, qui p̄erunt in ante?
Res: requi 3^a conditiones. 1^a ut n̄ uariant̄ quoad signat̄,
s̄d̄ potius ut uel illud, quod erat p̄iac̄ in conuersa, fiat
sub̄ in conuertente. 2^a ut n̄ uariant̄ quoad m̄m̄ sig-
nificandi. unde si aliq̄ illud in conuersa p̄onit̄ sub̄st̄
n̄ d̄t̄ accipi ab̄ al̄is in conuertente. 3^a ut n̄ uariant̄
tur quoad sup̄p̄ōē, si n̄ in conuersa accipiāt̄ q̄ uno
t̄m̄, et in conuertente q̄ pluribus n̄ erit p̄e h̄i bona con-
uersio.

Atq̄ ex de p̄i^a conditionis, n̄ bene conuertit̄ h̄ae
vlt̄ negatiua: nullus fluuius e in gise: q̄ nullus p̄isise
in fluuiis; siḡt̄ aut̄ e uerū, et casu falsū, quia s̄ n̄ p̄e sub̄

791
conuertentis. erat illud, quod erat grans conuersa, atq
adeo mutantur tri quoad signatū. Nam p^{ri}ma conuersa,
nempe (e in p^{ri}ca, idem ualet, atq^{ue} exiens in p^{ri}ca:
unde sic dicit conuertit: q^{uod} nullus existens in p^{ri}ca e^t gl^orius
sibi hanc nullus cecus nat^u fit uidens, n^{on} dicit conuertit in hanc.
q^{uod} nullus uidens nat^u fit cecus: hoc. n. falsu^m e^t, sed in hanc.
q^{uod} nullus, quod fit nat^u uidens, e^t cecus.

Ex de p^{ri} 2^a conditionis, n^{on} bene conuertit^{ur} hae partes
affirmatiua (aliquid grans e^t cetera diuina: aliquid cetera
diuina e^t grans). quia s. mutantur tri, quoad m^ul^{ti} p^{ri}ca
di. Nam Ans e^t ueni^{ens}, quia illud (grans), accipit in illo
substituē p^{ro} Patre Eterno. cons^{ideratio} e^t falsu^m, quia illud
(grans) in illo accipit aduersaria. Dicit autē accipi substituē
huc m^ul^{ti} (q^{uod} aliquid, q^{uod} e^t cetera diuina, e^t generans. Ex
de p^{ri} 3^a conditionis, n^{on} bene conuertit^{ur} hae partes affirma-
tiua (aliquid spēs e^t hō: q^{uod} aliquis hō e^t spēs. quia s. mutantur
tri quoad sup^{er}pos^{itio}ne. Nam Ans e^t ueni^{ens}, quia ille hō hō acci-
pit in illo in sup^{er}pos^{itio}ne sumpti. pro hōe abstracto: cons^{ideratio} autē
e^t falsu^m, quia hō hō accipit in illo in sup^{er}pos^{itio}ne personali.
pro aliquo hōe singulari: dicit autē sumi in sup^{er}pos^{itio}ne sumpti
hō hō: q^{uod} aliquid q^{uod} e^t hō, e^t spēs, nempe hō hō e^t hō hō
e^t spēs.

Præterea notandum est ex lib. 1. Arist. quatuor esse Des-
census, quos Dicitur utitur ad aliquas propositiones verificandas. Quæ alio-
quin sine descensibus falsa essent, nempe descensus disjuncti-
uus; et disjunctus; copulatiuus, et copulatus. Disjunctiuus
est ille, qui mediante parte autem separat integras propositiones: ut si di-
cas, hic oculus est natus ad videndum; aut ille oculus est natus ad
videndum. Disjunctus autem est ille, qui mediante parte eadem
non separat integras propositiones, sed propositio unius: ut si dicas, hic oculus
aut ille oculus natus est ad videndum. Si autem sit copulatiuus est
qui mediante parte et coniungit integras propositiones; ut si dicas,
hic homo est animal, et ille homo est animal; et sic in cæteris. Si autem
copulatus est qui mediante parte eadem non coniungit inte-
gras propositiones, sed propositio unius: ut si dicas, explicare hanc
propositionem, omnes stelle errantes sunt septem, dios; hæc stella
errans, et illa, atque illa ceteræ sunt septem.

Arg. contra conuersus oculus negativæ

His positis, sunt aliquæ in conuersione illius negativæ. et non semper as-
sumere aliquam præter singulare sub parte: quod Arist. non bene sub illa,
Aliquid est B. assumptis certum aliquid. B. quod appellatur. et quod
non bene præter olem negativæ inuesti sumptis. Arist. optat, quod hæc propositio est
Algo oculus est natus ad videndum; et non in hunc sub illa designare debent

591
vnde oculis v.g. dicitur neq. n. aliq. dicitur e. verius aduidentur. q. neg.
Arist. potuit dicitur arguere aliq. dicitur. D. D. dicit. Arist. aut illud e.
si p. dicitur et p. dicitur q. sit in in si dicitur, et dicit q. dicit ex poni p. dicit.
censu dicitur dicitur. et e. falsu. si p. dicitur e. p. dicitur et in si dicitur,
q. h. e. illa. q. Arist. usus e. i. p. dicitur. Nam tunc licet tunc p. dicitur
parti accipere aliq. dicitur q. dicitur dicitur. Dein. D. utiq.
censu. Ad probat Arist. c. Mai. et Min. et D. c. dicit. Dicit e. quia illa
p. dicit aliq. oculis e. verius ad uidentur. e. et in in si dicitur, p. dicit n. licet
subilla descendere dicitur dicitur ad in dicitur, et comb. n. p. dicitur
ad arguere aliq. oculis dicitur, qui verius sit ad uidentur.

2. Haec vlt. neg. nulla centia diuina e. g. rans. e. et e. et dicit
censu, inq. dicitur, nempe. q. nullu. g. rans. e. centia diuina e. falsu.
Nam pater aeternus e. g. rans, et e. centia diuina. q. et. Item haec
e. et nulla centia diuina e. genita, et haec e. falsu. nullu. g. rans.
e. centia diuina. Nam Filius e. genitus, et e. centia diuina.
Dicit illas regulas conversionu. n. h. e. in in dicitur. Nam
ad Arist. hoc n. cognouerit, n. potuit illas suis regulis compre-
hendere. D. 2. supponi falsu. in ante, q. s. illa p. dicit nulla
centia diuina e. g. rans. et v. neg. e. n. singularis neg. quia
sequit v. dicitur p. dicitur dicitur singulari, q. e. dicitur centia
n. tollit quommodu. tota p. dicitur sit singularis, q. n. e. n. n. si n.
recte conuertat. Sicut et responones applicanda. i. illi dicit
p. dicit. Nulla centia diuina e. genita, q. v. dicitur.

Inst.

Privo singularis neg^{ua} recte convertitur in ote neg^{ua}. Ita Soc. n^o est plus:
 q^o si illa | nulla certia diuina est grans est singularis neg^{ua}, recte
 conuertetur in hanc: q^o nullu^m grans est certia diuina: atqui hoc est
 apperete falsu^m; quia Dater est grans, et est certia diuina: q^o illa
 privo n^o est singularis neg^{ua}. Et est Mai: si pcedat a^{nt} privo sin-
 gulari neg^{ua} constante subter oio inuocabili; q^o illu^m est Soc. et
 Plato: n^o u^o si pcedat a^{nt} privo singulari neg^{ua} constante subter
 concabili; q^o illu^m est diuina certia, q^o multis diuinis personis concad.

3. Hoc tris est uerbu^m | nulla nauis est neria ad nauigandu^m: et in
 conis est falsu^m; nampe: q^o nullu^m neria ad nauigandu^m est nauis: q^o
 vltus neg^{ua} n^o bene conuertitur. Dis. tris est falsu^m in su^m disiunctio, in
 quo conis accipitur illa privo; privo q^o n^o est miru^m si eo illo regit^{ur}
 conis falsu^m.

4. Hoc est a^{nt} | nullus puer fuit senex: et in hac est falsa
 1: q^o nullus senex fuit puer; q^o etc. Dis. tr. Mai: Illa n^o privo
 | nullus puer fuit senex | si recte ex p^{ri}ncipi falsu^m est: Oio est:
 quia vbu^m a^{nt} p^{ri}ncipi ampliati est ad p^{ri}ncipi. v^o illa privo
 h^{ab}et hunc sum | nullus q^o est fuit puer, fuit senex; et tunc
 falsa est: ut p^{ri}ncipi, siquidem Nestor fuit puer, et fuit senex:
 n^o est q^o miru^m q^o est falsa trite, falsum sequatur conis. Sicut
 v^ontu^m applicanda est ad hanc conuersione^m | nullus senex
 erit puer; q^o nullus puer erit senex. Dis. n^o est anis est falsu^m;
 quia vbu^m conit | q^o est de p^{ri}ncipi, ampliati est ad p^{ri}ncipi.

v^o.

321
Unde illa propositio hinc et hinc sumitur nullus qui est, aut erit senex, erit
puer, inquit si falsa est, sequentem multa futuri sunt pueri, qui
erunt senes.

Art. 2us

Arg^o vlt^a affirmatiua.

Primo vlt^a affirmatiua conuertitur simpliciter: q^o falso dicitur conuertere in p^{er}im.
Si quis, quid bene regit / oī. B. c. s. q^o oī. s. c. Et nam si n^o regit
dandi oppidū conis. neq^{ue}, aliquid. s. n^o e. B. ut regit aliquid. s. q^o n^o e. B. conuertitur
et tunc sic p^{er} syllabam expositiua¹ et figurata. (c. e. A. c. n^o est. b. 1. q^o aliquid. A.
n^o e. B. 1. scilicet aliquid. s. n^o e. B. 1. et oī. A. c. B. 1. generatiua conuersa, si dicitur
q^o ea. B. n^o. hinc ad eius p^{ro}locutionem et hinc dandū oppositū conis. Dem^o n^o.
conuertitur illius syllabae expositiua¹, q^o n^o e. conis p^{ro}locutionis. Nam in 2^a figurata n^o e. t^{er}tiū
ut p^{ro}locutionis ad mai^{or} affirmatiua¹ et n^o e. neg^{atiua} signat^{ur} p^{er} hinc uerū, et conis falsū ut
p^{ro}locutionis in his tris signatiuis (Bucephalus e. aiā) Bucephalus n^o e. p^{ro}locutionis q^o hinc
n^o e. aiā. Atq^{ue} ille syllabae expositiua¹ quod u^{er} p^{ro}locutionis hinc u^{er} p^{ro}locutionis hinc u^{er} p^{ro}locutionis
ut hinc q^o e. figurata n^o e. t^{er}tiū syllabae expositiua¹ constant^{ur} ut hinc p^{ro}locutionis
affirmatiua¹ q^o e. ille, qui Arist^o usus fuit.

De facta suppone q^o nullus hinc est istat albus, hac con
uersa h^{ic} a. et certū oīs hinc albus e. hinc: et hinc eius conuer
tens: q^o a. hinc hinc e. hinc albus, e. falsa, si n^o nullus hinc est istat alb^{us},
ut supponimus, falsū e. dicere q^o aliquid hinc est hinc albus: q^o
vlt^a affirmatiua n^o conuertitur in p^{er}im. B. v. c. Mai, et Min.
et. n^o. conis. Non n^o min^{us} e. si es ante n^o n^o regit illud conis
congens, signat^{ur} mutari supponit illius tris hinc: q^o e. in hinc sup
ponit p^{ro}locutionis oīs hinc tal^{is} e. s^untibus q^o n^o e. s^untibus, at

inconite per supponit in p'isibus. : cu' aut' es suppo'e nullus
 h' existat albus, seget' quod conis e' falsu'. By. 2°. 11. Min.
 quia h' illud conis q' aliquis h' e' h' albus, sit congens si
 accipiat absolute sm se : si t'n accipiat (ut accipi d'et) p'rat
 est conis, et in p'at' ex illo ante. e' conis, et c'ente, quia ca' h'ine
 ille h'is h'is supponit in p'isibus, atq' adeo p'rat hunc
 sim : q' aliqd' qd' e' h' (nempe h' albus) e' albu' : et tunc p'is
 e' c'entis

3° : suppositio qd' nullus h' existat grammaticus, h'ec
 conversa, e' affirmativa et u' omne grammatice h'is : et t'n
 eius c'ontent' nempe q' aliquis h' e' grammaticus, seget' ut sup' t' e' falsa
 ponimus, nullus h' existat grammaticus : q' ubi neg^{ae} n' u'ca
 conuertit'. By. 11. 11. (q'is Cur. ab' r'iat). P'is e' quia ille h'is
 (grammaticus) h' sumit' in illo ante p'rat. q' grammatica in conert'
 vel matr' p' subtr' : et utroq' n' falsu' e' anis : siquid' Grammatica
 in h'is n' e' h'is, s' q'ad' qualitas Dein e' suppositio qd' nullus
 h' existat grammaticus, falsu' e' dari u'ct' qd' sit grammaticus.
 cu' q' anis absolute sit falsu', n' e' miru' qd' conuertit' in conis
 qd' sit falsu'.

Art. 3as

Arg. 2° parte affirmat.

l' h'ec anis e' uer' / alius h' e' mortuus : et t'n conis e' falsu' : q'
 aliqd'